

Дивослово. - № 4 (673).- 2013. – с.31-35.
Українська мова й література в
сучасній школі. - № 5. - 2013. – с.68-71.
Упорядник: Дем'яненко С.І.,
викладач-методист
Університетського коледжу
Київського університету
імені Бориса Грінченка

Літературно-музична композиція

Мамо моя, рідна і єдина, ластівко добра і теплоти

Мета:

- ознайомити вихованців з кращими творами літературного мистецтва, присвяченими матерям;
- виховати любов і шанобливе ставлення до рідної матері;
- збагатити духовний світ вихованців, навчити виявляти увагу до неньки, глибокі почуття любові до рідного краю, української пісні, берегти і сповідувати народний звичай шанобливого ставлення до батьків.

Інтер'єр:

Святково прибрана світлиця. На сцені – стіл, накритий вишитою скатертиною, на ньому – композиція з колосків і калини, коровай та образок Матері Божої, біля якого – свічка. На бокових стінах – вишиті рушники, плакати з висловами: «Хто забуде матір, хто забуде материну пісню, той сліпим залишиться навіки», «Без рідної мови, без мами збідніє життя назавжди», «Мати - це вічність життя», «Матері — не купити, не заслужити», «До людей — по розум, до матері — по серце», «Дім тримається не на землі, а на жінці», «Шануйте неньку, то буде вам життя гладеньке», «Біля рідної матки добре дитятку», «У кого мати рідненька, у того й сорочка біленька», «У дитини болить пальчик, а в матері — серце», «Материні сльози дарма не пропадуть», «Материна молитва з дна моря рятує», «Нема того краму, щоб пошити рідну маму», «Бо хто матір забуває, Того Бог карає, Того діти цураються, В хату не пускають» (Т.Г.Шевченко, "І мертвим, і живим...").

Святкову концертну програму доречно провести на заключному етапі проведення декади до Дня матері. В програмі декади необхідно передбачити низку заходів, зокрема:

- виставку-показ творів декоративно-ужиткового мистецтва вихованців гуртків, а також вишиваних рушників – виробів матусь та бабусь;
- конкурс малюнків «Мама, мамочка, матуся», «Моя мама і наша родина - найкраща в Україні»;
- конкурс творчих авторських робіт «Рідна моя нене!»;
- акцію «Привітай матусю»;
- книжкову виставку «Мати і поезія», «Матері-трудівниці», «Мати і Батьківщина у кожного єдині»;
- фотовиставку світлин «Мамина посмішка»;
- соціальну рекламу «Дівчинка. Жінка. Дружина. Мати».

ПЕРЕБІГ СЦЕНАРІЮ

1-й ведучий. Зі святом Вас – наші любі матусі та шановні гості! Із величним рідним святом - Днем Матері.

2-й ведучий. Протягом року в Україні відзначається багато святкових дат. Чимало серед них новітніх, святкувати які стали нещодавно. Безперечно, найщиріше та найважливіше з них — День Матері.

1-й ведучий. Мамин день (С. Кузьменко)

День травневий, день весняний.
Трави, квіти весняні.
Навкруги - куди не глянеш:
Все всміхається весні.
І в таку чудову днину,
Між пташок дзвінких пісень,
В серце кожної людини
Йде з любов'ю Мамин день.

2-й ведучий. Це весняне, сонцесяйне і щире свято приходить у другу неділю травня, завітчану яблуневим цвітом, оповиту теплим леготом вітру, нагадуючи усім нам, що прийшов день вшанування найдорожчої в світі людини - Матусі.

1-й ведучий. Мабуть, вам цікаво дізнатися, звідки прийшло до нас це свято.

Маленька американка із Філадельфії Айна Джервіс дуже рано втратила найдорожчу в світі людину. Смерть матері була раптовою й передчасною. Серед кривдних сирітських буднів вимріяла вона думку: люди повинні мати такий день, у який всі разом ушановуватимуть і матір-неньку, і матір-землю, і Матір Божу. Анна звернулась із листами до конгресменів, президента Америки. І на її клопотання у 1914 році Конгрес США встановив нове державне свято — День Матері. Невдовзі його узаконило ще чимало країн:

після Першої світової війни це свято почали відзначати у Швеції, Норвегії, Данії, Німеччині...

2-й ведучий. Це світле свято припало до душі багатьом українцям. Серед української громади День матері вперше відсвяткував у 1928 р. Союз українок Канади. А вже через рік це свято за підтримки Союзу українок «Просвіти», «Рідної школи», «Пласту» та інших громадських організацій почали відзначати й на Україні, а саме в Галичині. У цей день люди йшли до церкви, а пізніше діти під звуки музики з квітами в руках йшли вулицями міста чи села до площі, де відбувалось свято - віншування жінки-матері та жінки-берегині роду. Пісні, вірші, вистави, виставки виробів, квіти були адресовані матерям.

Нині Свято Матері в Україні має триєдину суть. Цього дня ми вшановуємо рідну матусю, а також Божу Матір — Діву Марію та свою Вітчизну — неньку-Україну.

1-й ведучий. Три матусі (Л. Полтава)

Є у кожної дитини

Матінка єдина,

Та, що любить нас і дбає,

Розуму навчає.

Є у кожної дитини,

Навіть сиротини,

Наша мати солов'їна -

Рідна Україна.

І у кожному серденьку

Є і буде жити

Божа Мати - наша Ненька -

Мати всьому світ.

1-й ведучий. Богиня-Берегиня... Яке поетичне, яке точне і загадкове наймення! У цьому слові влучно відбилосся її божественне призначення, найперша і найголовніша суть. Берегиня — це та, що береже оселю, оберігає нас від невірного кроку, від непрошеного лиха та напасті. Це та, що ніколи не вимагає від нас ніяких жертв, а сама задля нас жертвує всім — навіть життям. Це та, що колихала тебе маленьким, молила Бога про долю для тебе і тихо співала колискову. Ім'я цій Богині — Мати!

2-й ведучий. Мати, матінко, матуся - ці співучі, як пісня, слова знайомі нам із дитинства. Від них віє спокоєм, теплом, добротою... Матуся... Чи є на світі слово прекрасніше і ніжніше?

1-ий читець. Мати (В. Женецький)

- Що є наймиліше?

Я хотів спитати.

Ген озвалось сонце:

- Наймиліше - мати!

- Що є найніжніше,

Щоб у серці мати?

І озвались квіти:

- Найніжніше - мати!

- Що є наймудріше,

Що не порівняти?...

І озвались зорі:
- Наймудріше - мати!
- Що є найщедріше?
В світі мушу знати...
І озвались ниви:
- Найщедріше - мати!
- Що є найдорожче,
Щоб шляхи долати?
І озвались далі:
- Найдорожче - мати!
Мила, як сонце,
Ніжна, мов квіти,
Вічно з тобою
Нам в радості жити.
Мудра, як зорі.

Щедра, як нива...
Матінко рідна!
Доле зваблива!
Може, то потому
Я приніс із дому.
Може, то із хати
Щиро мовить мати:
- Гей, сини-синочки,
Соколи любенькі,
Обніміте матір,
Пригорніте неньку.
За її терпіння,
За душевну ласку...
Повернімо стежку
У щасливу казку!

1-й ведучий. Все починається з мами – земної Мадонни. Вона — всього початок, життя і творіння основа. Найніжніші, найсокровенніші, найкращі слова ми бережемо в своїй душі для мами.

2-ий читець. **Якщо говорити між нами...** (М.Пономаренко)

Якщо говорити між нами,
То все починається з мами.
І казочка перша у світі,
І сонячна подорож в літо.
Найперші легенькі сніжинки
І сяюче диво – ялинка.
Від мами – і літери, й слово,
І зроблена разом обнова....
Якщо говорити між нами,
То все починається з мами.

Пісня. Колискова зорі (сл. М.Сингаївського, муз. І.Кириліної).

Прислухаюсь, як спить мій син,
Щось до світу шепоче він,
Прислухаюсь, прислухаюсь...

Чую сонне зітхання його,
А в дитячому серці вогонь,
Прислухаюсь, прислухаюсь...

Мов до сонця, що в травах стоїть,

Мов до птиці, що лине в блакить,
Прислухаюсь, прислухаюсь...

Як росте непосида малий,
Мов до власних бажань і надій
Прислухаюсь, прислухаюсь...
Прислухаюсь...

Чуєш, сину, пісня ця для тебе
Від землі, від сонця та від неба!

Сину мій, сину, рідна земля
Сон береже твій зблизька й здаля.

Чую всесвіт і материн цвіт,
Чую сина і сонний політ!

Мов до спраги своєї землі,
До зерна, що не спить у ріллі
Прислухаюсь...

Прислухаюсь, як спить мій син...
Прислухаюсь, як спить мій син...
Мій син...

2-й ведучий. Колискова... Яка мати не співала цих легких, як сон, пісень над колискою дорогої дитини? Лагідне материне наспівування про сон, який ходить біля вікон, про дрімоту, що живе коло броду, про ката, що стоїть у чоботях на червоних воротах, супроводжуватиме нас повік.

1-й ведучий. Мамина колискова — це свята і незабутня пісня любові, що лінула з вуст любої матусі зранку і до світанку, з дитинства раннього до старості глибокої, що надовго, як струна, бринітиме в серці. Мамина пісня оповита ласкою, загорнена тугою, заколисана серцем. Її чарівний, ніжний голос, щире слово повертатиме нас, вже дорослих, до батьківської оселі, де пройшли найкращі дні.

Пісня. Хата мого дитинства (сл. Н.Логвин, муз. В.Дем'янишин).

Колискова пісня
У дитинство кличе,
Ніжний голос мами
В казку поверта...
Журавель у небі
Сумно так курличе -
Загубилась стежка
В прожиті літа.

Пізнаю до болю
Стежечку знайому,
Радісна тополя
Листям тріпотить.
Повертаюсь знову
До гнізда, додому,
Виглядає мати:
Журавель летить.

Приспів:
Хата мого дитинства
Сивим туманом вкрилась.
Хата мого дитинства
Солодко так наснилась.

Приспів:
Хата мого дитинства –
Пахне любисток, м'ята.
Хата мого дитинства –
Вже посивіла мати.

Прилетів та мушу
В вирій відлітати,
Вже мені курличуть
Знову журавлі ...
Тільки буду завжди
Вічно пам'ятати

Найдорожчу серцю
Стежку на землі.

Приспів:

Хата мого дитинства –
З вікна сльоза скотилась.
Хата мого дитинства
Довго услід дивилась...

2-й ведучий. Мати — берегиня роду людського. Все прекрасне в людині — від променів сонця, від щедрості нив і від молока матері. Вона - найдорожча для кожного з нас людина на землі. Любов до рідної неньки святинею входить в серце кожного з нас.

3-й читець. Матері (П. Ярмолюк).

Свій перший крок не пам'ятаю,
Не пам'ятаю перший звук,
Та серцем і душею знаю -
Вони із материнських рук.
І я увесь з її безсоння,
З її тяжких, тривожних літ.
Оці натружені долоні
Мені подарували світ.

І скільки раз її моління
Мене од смерті одвело,
І вкотре вже її горіння
Мені погаснуть не дало.
І скільки раз в часи нещастя,
На перехрестях цих доріг,
Мені хотілося припасти
До материнських хворих ніг.

І скільки раз в годину скрути,
Коли хилилась голова,
Мені хотілося почути її,
як хліб, святі слова.
Як добре, що в хвилину зламу,
Ви серце живете моє.
Спасибі Вам, старенька мамо,
Що ви на світі просто є !

1-й ведучий. Якою ніжністю озивається в душі її образ, якими тільки чарівними словами її не називають: «Ненечко, матусю, матінко...» Тільки біля її серця, під її крилом, на її долонях добре й затишно: вона і пожаліє, і захистить, і розуму навчить.

4-й читець. За все, що маю, дякую тобі (М. Луків).

За все, що маю, дякую тобі,
За все, що маю і що буду мати ...
Ночами сняться зорі голубі
І вишні білі на причілку хати.

Немов піщинку світ мене крутив,
Ловив, як мрію і снагу високу.
Пробач мені, що тяжко завинив,-
Лишив тебе на старість одиноку.
Та й що я знав, коли із дому йшов,
Хіба я міг в ту пору зрозуміти,
Яка святиня - мамина любов,
Яка то мука - як лишають діти.

2-й ведучий. А чи задумувався кожен з нас, яке життя у нашої матусі, скільки клопотів має вона щодня? Чим живе її душа?

5-й читець. Єдина (Л. Забашта).

Над материнською судьбою
Не виростають кураї.
Вона завжди, завжди з тобою,
І ти також люби її.
Хай згадка буде, ніби свято,
Що є на світі та одна,
Твоя єдина, рідна мати
Що із народом нас єдна.
Вона живе, і ти щасливий,
Бо мав свій дім, свою сім'ю,
І дім веселий, гомінливий,
І добру молодість свою.
І мав колиску яворову -
Твого дитинства добрий знак,

І ту розмову калинову,
Яку не купиш за п'ятак...
Ніхто в житті вже так не буде
Твій сон і спокій берегти,
Ти вже давно пішов між люди,
Та не забув єдину ти.
Вона давно вже постаріла,
Лиш фото діток на стіні,
Сидить, немов голубка біла,
Одна при пізньому вогні.
І їй не спиться, не лежиться,
А ти їй вісточку подай,
Вона пречиста голубиця,
І ти її не забувай.

Пісня. Мама Марія (сл. М.Ткача, муз. П.Дворського).

Зачинаю свій день з дорогого ім'я,
Воно – як сподівана мрія,
Як хлібові й сонцю молитва моя –
Мама-Марія, мама-Марія. | (двічі)

Чую, кличеш мене, як виходиш на шлях,
Чоло сподіванням зоріє,
А літо достигле шепоче в полях:
Мама-Марія, мама-Марія. | (двічі)

Бачу сиву тебе, Берегиню свою,
В очах від Мадонни замрія...
В любові і слові тебе впізнаю,
Мама-Марія, мама-Марія. | (двічі)

Так, як змалку мене понесла в сповитку
Туди, де в тумані надія,
Весь вік мою долю несе нелегку
Мама-Марія, мама-Марія. | (двічі)

Всі горби перейду, хоч важка крутизна,
Спочину на вищій горі я,
І в білому світі повторить луна
Мама-Марія, мама-Марія.
І в білому світі повторить луна
Мама-Марія, Аве Марія...

1-й ведучий. Матуся... Це слово відразу повертає нас до щасливого дитинства, до довгих днів і коротких ночей. Але для неї, рідної, усе було навпаки: і день швидко минав, і нічка довго тягнулась, бо чула вона кожен порух рученят свого немовляти, бо у тривозі за рідну дитину проходили її молоді літа.

Пісня. Пісня про рушник (сл. А. Малишка, муз. П. Майбороди).

Рідна мати моя, ти ночей недоспала
І водила мене у поля край села,
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї,
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська ласкава усмішка,
І засмучені очі хороші блакитні твої

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров,
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

1-й ведучий. Кожна мати дарує своїй дитині свою любов, вишиває свій рушник-оберіг, дає свій наказ-заповіт.

6-ий читець. Лебеді материнства (В. Симоненко).

Мріють крилами з туману лебеді рожеві,
Сиплють ночі у лимани зорі сургучеві.

Заглядає в шибку казка сивими очима,
Материнська добра ласка в неї за плечима.

Ой біжи, біжи, досадо, не вертай до хати,
Не пущу тебе колиску синову гойдати.

Припливайте до колиски, лебеді, як мрії,
Опустіться, тихі зорі, синові під вії.

Темряву тривожили криками півні,
Танцювали лебеді в хаті на стіні,

Лопотіли крилами і рожевим пір'ям,
Лоскотали марево золотим сузір'ям.

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.

У хмільні смеркання мавки чорноброві
Ждатимуть твоєї ніжності й любові.

Будуть тебе кликати у сади зелені
Хлопців чорночубих диво-наречені.

Можеш вибирати друзів і дружину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Можна вибрати друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.

За тобою завше будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

І якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі.

Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.

Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

Пісня. Моєму синові (сл.Й.Фиштика, муз.Л.Єрмакової)

Ти з'явився на світ,
Коли сходило сонце.
Ти з'явився на світ
У пелюстках зорі.
І співали поля,
Що я маю вже сина,
І з тієї пори
Не належу собі.

Приспів:

Скільки б тобі років
Не минуло, синку,
Скільки би у річці
Не сплигло води,-
У моєму серці
Ти завжди дитина,
І для мене будеш
Нею назавжди.

Я плекала тебе
У щоденній тривозі,
Захищала від зла
І зрадливих дощів.
Виглядала тебе
Я на ріднім порозі
З того дня, як ти крок
Свій найперший зробив.

Приспів

Я питала у трав,
У вітрів над ярами:
Чи найкраще ти взяв
Від життя і батьків?
Якщо навіть не встиг, -
То ще встигнеш з літами.
Головне, щоб себе
У житті не згубив.

Приспів

2-ий ведучий. Очі матері, «постійно освітлені зсередини м'яким живим саявом, були наче видимим, предметним вираженням її душі. Цей погляд самої щирості, самого добра, самої зичливості. І навіть тоді, коли мати

гнівалась чи просто боліло їй, - однаково ні щирість, ні доброта не пропадали остаточно з її погляду – стільки було їх в маминій щедрій душі» (Є.Гуцало).

Пісня. Мамина вишня (сл. Д. Луценка, муз. А. Пашкевича).

Знову наснилось дитинство,
Тепле, як гарна весна
Вишня вдяглася в намисто,
Мама щаслива й сумна.
Там за село проводжала
Долю мою молоду.
Щедро мені щебетала } двічі
Мамина вишня в саду }

Здавна близьке й сокровенне
Все там, аж терпне душа.
Начебто й мама до мене
Стежкою в сад поспіша.
Знов, як бувало, до столу
Кличе, лиш в хату зайду...
Ронить зацвіток додолу } двічі
Мамина вишня в саду. }

Вдаль голубими вітрами
Весни за обрій пливли.
Раннім туманом у мами
Коси, мов дим, зацвіли.
Мати в тривогах вінчала
Щастя жадане й біду...
Радо мене зустрічала } двічі
Мамина вишня в саду }

Пісня любові й дитинства
В серці бринить, як струна.
Наче священна молитва,
З рідного краю луна.
Та не порадує літо
Душу мою молоду...
Плаче тепер білим цвітом } двічі
Мамина вишня в саду. }

1-й ведучий. «Немає любові сильнішої від материнської, немає ніжності ніжнішої від ласки і клопотів материнських, немає тривоги тривожнішої від безсонних ночей і незімкнутих очей материнських» (В.Сухомлинський). Людство існує тільки тому, що існує материнська любов. Немає нічого святішого і безкорисливішого, ніж любов матері.

2-й ведучий. Коли душа скипілася у тузі,
Коли, здається, вже нема надій,
Причалуємо серцем до матусі,
Свої печалі віддаємо їй.
Залебедіє ранок світанково,
З повік утома тихо опада.
Зів'яне біль, життя всміхнеться знову,
А в мами... скроня біло зацвіте.

1-й ведучий. «Все до її серденька горнеться», горнеться і наша щира любов до матусі. Як би не склалася доля, в нашому серці завжди знайдеться куточок, який належатиме тільки їй, найрідніший в усьому світі!

7-ий читець. Матері лист напишу (Г.Чубач).

Матері лист напишу
Кожне слово від самого серця:
« Як воно вдома ?
Як воно вам живеться ?»
Матері лист напишу,
Щиро про все розпитаю.
Літери - круглі, мова - чітка,
Мати помалу читає -
Слово єднає до слова.
Потім - на пошту несу
Нашу душевну красу.

Доня сміється: «Ти надрукуй !»
Як мені їй пояснити,
Що тільки ласкава,
Добра рука
Вміє добро воскресити ?
Літери мама вчила сама,
Вже як пішла я до школи.
Не передасть їй
Холодний метал
Нашої радості, нашого болю.
Матері лист напишу від руки.

2-й ведучий. Промовте тихо слово: «Ма-ту-ся», - і щось ніжне і трепетне оживе у вашій душі, заб'ється сильніше серце. Скільки б вам не було – 10, 20, 30, 40 років, але завжди ви відчуватимете цю ніжну млість при одній лише згадці про найріднішу людину. Усе життя дивляться вони нам услід, вирядивши в люди. Так і стоять на початку всіх наших доріг, стоять і бажають нам добра і щастя.

1-й ведучий. Слово нені лікувало, привертало сили після хвороби, захищало від злих сил, надавало наснагу з першої хвилини нашого життя. Кожен із нас відчував, як, дякуючи матері, дужчали, ставали впевнені у собі. Недарма у народі говорять: "Материна молитва із дна моря виймає".

8-ий читець. Молитва (Н. Віргуш).

Господи, прости мої гріхи!
Матір Божа, заступись, єдина, за дітей моїх.
Якщо ж я винна, лиш мене печаллю освяти.
Дай моїм синам здоров'я, й сили, щастя,
і любові, і добра, мудрості, удачі.
І прости їм все, що Сину
Ти б прости змогла.
Хай не буде їм ні бід, ні муки.
Чесний світ — до них, й вони — у нім.
Матір Божа, заступися, мудра, захисти від зла моїх синів.

1-й ведучий. На жаль, у вирі буремного життя, у гонитві за кар'єрою, у суєті сьогодення ми забуваємо про основний свій обов'язок - оберігати наших любих Берегинь. Покидаючи материнську оселю, ми часом забуваємо озирнутися і подякувати їй – рідній - за все добро, що зробила вона для кожного з нас...

9-ий читець. Пісня (З. Кучерява).

Ти прости мене, мамо,
Якось так уже вийшло,
Що нечасто вертаюсь
Я до наших гаїв.
А в саду щовесни
Обсипається вишня
І ляга пелюстками
На скроні твої.
Ти наснилась мені
В світанковім серпанку
Молода і струнка
Заплітаєш косу.

Я побігла навстріч -
Ти розтанула в ранку
І на згадку мені
Залишила сльозу.
Обсипається цвіт
За твоїми роками,
Спомин тихо збіга,
Як струмочком вода.
Довоєнне життя...
Фото ось твоє, мамо,
В сороковому ти
Молода, молода.

Пісня. Хата моя, біла хата (сл. Д.Луценка, муз. А. Пашкевича).

Хата моя , біла хата,
Рідна моя сторона.
Пахне любисток і м'ята,
Мальви цвітуть край вікна.
Хата моя, біла хата,
Казко тепла й доброти.
Стежка від тебе хрещата } двічі
В'ється в далекі світи

В хаті спокійно й затишно,
Вечір десь бродить в гаю.
Мати задумливо й ніжно
Гладить голівку мою.
Мамо, чого зажурились ?
Дайте тепла ваших рук.
В хаті на згадку лишились } двічі
Болі й тривоги розлук.

Хата моя, біла хата,
В білому світі одна.
Пахне любисток і м'ята,
Мальви цвітуть край вікна.
В'ється дорога далека
В хату крізь синю рапчу.
Мамо, до вас, як лелека, } двічі
В горі і щасті лечу.

1-й ведучий. Пройдуть роки. Мов лелеки у вирій розлетяться діти з теплого маминого гнізда. Та щасливої погожої днини збере вас, мов чайка часнят, матуся до рідної світлиці.

10-ий читець. Спасибі, мамо (М. Шевченко).

Спасибі, мамо,
Що так воно славно вийшло,
Що знову тут я -
Над жаром сухих вітрів,
Що жде додому
Сім'я і весела вишня,
І жайвір дзвонить
Оцій бентежній порі.

І кожна стежка
Знайома мені у полі.
І кожна стежка

Під серцем мені біжить
Спасибі, мамо,
тобі за щасливу долю,
За ту науку -
З любові до поля жить.

Спасибі, мамо,
Тобі за твою науку -
Любити
На пісні замішаній
Чорний хліб.

11-ий читець. Припорошило інеєм (М. Барчук).

Припорошило інеєм скроні мої
І онуки у мене давно вже свої,
А зустрінусь з тобою єдиною –
Сам стаю я малою дитиною.
І так хороше й тепло мені,
Наче в казці, в чарівнім сні,
Як зустрінусь з тобою єдиною,
Найдорожчою в світі людиною.

12-ий читець. Благословенна будь година (Л. Забашта).

Благословенна будь година,
Коли злітається у дім,
Уся розкидана родина –
І забуває радість в нім.

Далеку закінчивши путь
Сідають за столом святковим,
Згадають мертвих добрим словом,
Живих на подвиг надихнуть.
І мати знов зустріне сина,
Онуку дід побачить знов.
Благословенна будь, година,
Коли збирається родина.
Благословенна будь любов !

Пісня. Моя стежина (сл. А.Малишка, муз. П.Майбороди).

Чому, сказати, й сам не знаю,
Живе у серці стільки літ
Ота стежина в нашім краю,
Одним одна біля воріт.
Ота стежина в нашім краю,
Одним одна, одним одна
Біля воріт.

Приспів:

Де ти, моя стежино,
Де ти, моя стежино, –
Ота стежина в нашім краю
Одним одна, одним одна
Біля воріт.

На вечоровім виднокрузі,
Де обрй землю обніма,

Нема кінця їй в темнім лузі,
Та й повороту – повороту теж нема.

Приспів.

Дощами мита-перемита,
Снігами знесена у даль,
Між круглих соняхів із літа
Мій ревний біль, мій ревний біль
І ревний жаль.

Приспів.

Моя надієчко, я знаю,
Мій крик життя на цілий світ,
Ота стежина в ріднім краю
Одним одна, одним одна
Біля воріт.

Приспів.

1-й ведучий. Мати віддає свою любов, вогонь свого серця усьому світові, намагаючись виростити дітей чесними громадянами, чуйними людьми, вірними патріотами. Дитина змалечку вчиться всьому від матері: як працювати, як жити, як ставитися до друзів, до знайомих - взагалі до всіх людей. І якщо «вона до всіх до них – з піснею», то цю «пісню» ще довгі роки нестимуть, співатимуть її діти, а згодом і онуки. Тоді ця «пісня» лунатиме вічно, бо кожне покоління матиме свою Матір, яка навчить любити людей. І навіть з її смертю не зможе вмерти її любов до дітей, любов до всього світу.

Пісня. Мамо, вечір догоря (сл. Б. Олійника, муз. І.Поклади).

Мамо, вечір догоря,
Вигляда тебе роса,
Тільки ти, немов зоря,
Даленієш в небеса
Даленієш, як за віями сльоза.

Ти від лютої зими
Затуляла нас крильми,
Прихилялася
Теплим леготом.
Задивлялася білим лебедем,
Дивом-казкою
За віконцем,-
Сива ластівка,
Сиве сонечко.

Сад вишневий на порі,
Повернулись журавлі.
А мені, як до зорі,
Долітати на крилі
Все до тебе, як до вічної зорі.

Там, де ти колись ішла,
Тиха стежка зацвіла
Вечоровою матіолою,
Житом - долею світанковою,
Дивом - казкою,
Юним соняхом,-
Сива ластівко,
Сиве сонечко.

1-й ведучий. Материнство - синонім людяності, добра, самозреченості. Матір усе готова віддати своїм дітям. Вклоняється світ таким матерям, благословляє це величне і ніжне ім'я - Ненька, Мати, Мадонна! За них, рідних, билися завжди з ворогами захисники Вітчизни. Козаки вірили, що матусина божа любов боронить їх у далеких походах. Тому вважали своєю покровителькою саме святу Покрову Богородицю. Шанобливе і трепетне ставлення до неї – запорука того, що козацькому роду ні за яких обставин не буде переводу.

13-й читець. З рядків про матір (А. Бортняк)

Це слово „мати“, що не тільки дітям
солодке, ніби винограду брость,
ще означає: „чимось володіти,
займати щось чи посідати щось“.
Пречиста Мати, всіх людей надіє,
ти на сторожі правди й доброти!
Ніхто серцями так не володіє
і місця не займає в них, як ти.

2-й ведучий. Цей образ Пречистої Діви Марії викликав безкінечну кількість талановитих художніх відгуків в образотворчому мистецтві Х—XXI століть. Велич жертвовного подвигу материнської любові увічнили на полотні геніальні художники, серед яких Боттічеллі, Тіціан, Леонардо да Вінчі, Рафаель...

До неї, Пресвятої Богородиці, звертаємося і ми у молитві за маму.

14-й читець. Молитва за маму (Р.Завадович)

Є в мене найкраща на світі матуся,
За неї до Тебе, Пречиста, молюся.
Молюся устами, молюся серденьком
До Тебе, небесна Ісусова Ненько.

Благаю у Тебе дрібними словами
Опіки та ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю,
Щоб дні їй минали без смутку, без болю.

Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам подай силу.
Щоб вивела діток у світ та й у люди,
Щоб ними раділа - пишалась усюди.
За це я складаю в молитві долоні
До Тебе, Царице, на сонячнім троні.

15-й читець. Пісня про матір (С.Пушик)

Земля дочекалась і рясту, і сонця, і цвіту.
Душа, мов калина, росте і цвіте від тепла.
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.

З-за гір віє вітер, в степах повмирали морози,
Шумлять осокори, весняно зітхають гаї.
А мати старенька стоїть на високім порозі,
Та й думає мати, як маються діти її.

А діти світами, а діти у веснах та в зимах,
Приїдуть і скажуть: «Нам двері, матусю, відтворіть».
І доти всі діти живуть по світах молодими,
Допоки чекають, допоки живі матері.

Земля молодіє від рясту, від сонця, від цвіту,
Душа, мов калина, цвіте і росте від тепла.
Нічого не треба, нічого не хочу від світу,
Лишень аби мати на білому світі була.

16-ий читець. Мамин день (Кузьменко С.)

О, мамочко !
Любити так, як любиш ти,
Ніхто не вміє на землі.
Тому ми всі - дітей гурток -
Сплітаємо тобі вінок
З найкращих квітів навесні.
Тому при гомоні пісень
Святкуємо твій, мамо, день!

О, мамочко !
Травневий блиск, травневий чар
І квіти з рідних піль і лук
Приносимо тобі, як дар.
Ми хилимось до твоїх рук.
Ти сонечко для наших віч

Весь довгий рік і вдень, і вніч.
Тому в неділю цю святу
Тобі приносим яр-красу.
При звуках дзвонів і пісень
Святкуємо твій, мамо, день !

О,мамочко !
В любові і подяки день,
При звуках радісних пісень
Прийми від нас, дітей, привіт !
Ми просим з глибини сердець,
Щоб милосердний Бог - Отець
Тобі багато щастя дав
І щоб тебе нам зберігав
Сто літ ! Сто літ ! Сто літ!

17-й читець.

Турботи, клопоти, робота, діти —
Усе встигали Ви зробити,
А ми, чого гріха таїти,
Не вміли все це оцінити.

І ось сьогодні, в день цей урочистий,
Ми просимо Вас за це нас всіх простити,
Хоч знаємо, що слів цих буде мало.

18-й читець.

Якби зібрати всі слова землі,
Ми вибрали б прості і невисокі,
Щоб ваші дні трояндами цвіли
І не приходила ніколи самотність.

Хай тільки радість прикрашає дім,
Хай ладиться і на роботі, й вдома,
Хай Вам завжди щастить в усім,
І обминають горе, сум і втома ...

О боже! Ти живеш над нами,
Тебе благаємо в цей час:
Пошли здоров'я нашій мамі
І збережи її для нас!!!

2-й ведучий. Зі святом вас, дорогі матері!

Пісня. Чорнобривці (сл. М. Сингаївського, муз. В. Верменича)

Чорнобривців насіяла мати
у моїм світанковім краю.
Та й навчила веснянки співати
про квітучу надію свою.

Приспів.

Як на ті чорнобривці погляну,
бачу матір стареньку,
бачу руки твої, моя мамо,
твою ласку я чую, рідненька.

Я розлуки і зустрічі знаю.
Бачив я і в чужій стороні
чорнобривці із рідного краю,
що насіяла ти навесні.

Приспів.

Прилітають до нашого поля
із далеких країв журавлі.
Розцвітають і квіти, і доля
на моїй українській землі.

Приспів.

Пісня про рушник

Музика П. Майбороди

Слова А. Малишка

Помірно

Рід - на ма - ти мо - я, ти но -

- чей не до - спа - ла, і во - ди - ла ме -

- не у по - ля край се - ла,

і в до - ро - гу ла - ле - ку ти ме -

- не на зо - рі про - во - джа - ла, і руш -

- ник ви - ши - ва - ний на шас - тя ла -

- ла і в до - ро - гу ла -

- ле - ку ти ме - не на зо - рі про - во -

- джа - ла, і руш - ник ви - ши - ва - ний на

шас - тя на до - лю да - ла

ХАТА МОГО ДИТИНСТВА

Слова Ніни ЛОГВИН
Музика Віталія ДЕМ'ЯНИШИНА

The musical score is presented in two columns. The left column contains the vocal line with lyrics in Ukrainian, and the right column contains the piano accompaniment. The score is written in a key signature of one flat (B-flat) and a 2/4 time signature. It begins with a piano (p) dynamic marking. The lyrics are: "Хата мого дитинства / Сивим туманом вкрилась. / Хата мого дитинства / Солодко так наснилась." The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings.

Колискова пісня
У дитинство кличе,
Ніжний голос мами
В казку поверта...
Журавель у небі
Сумно так курличе —
Загубилась стежка
В прожиті літа.

Приспів:

Хата мого дитинства
Сивим туманом вкрилась.
Хата мого дитинства
Солодко так наснилась.

Пізнаю до болю
Стежечку знайому,
Радісно тополя
Лістям тріпотить.
Повертаюсь знову
До гнізда, додому,
Виглядає мати:
Журавель летить.

Приспів:

Хата мого дитинства —
Пахне любисток, м'ята.
Хата мого дитинства —
Вже поснівла мати.

Прилетів та мушу
в вирії відлітати,
вже мені курличуть
знову журавлі...
Тільки буду завжди
вічно пам'ятати
найдорожчку серцю
стежку на землі.

Приспів:

Хата мого дитинства —
з вікна сльоза скотилась.
Хата мого дитинства
Довго услід дивилась...

Мамина вишня (слова Д.Луценка, муз. А.Пашкевича)

Помірно

Зно-ву нас - ни - лось ди - тин-ство теп - ле, мов гар - на вес - на.

Виш - ня вдяг - ла - ся в на - ми - сто, ма - ма ща - сли ва й сум на.

Там за се - лом про - во - джа - ла до - люмо - ю мо - ло - ду...

Щи - ро ме - ні ще - бе - та ла ма - ми - на виш ня в са ду.

МОЄМУ СИНОВІ

Слова Йосипа ФИШТИКА

Moderato

Музика Людмили ЄРМАКОВОЇ

1 Am Dm G7 C F7

Musical notation for measures 1-3, starting with a first ending bracket. Chords: Am, Dm, G7, C, F7.

4 Bb V7 E7 Am V7

Musical notation for measures 4-5. Chords: Bb, V7, E7, Am, V7. Lyric: Ти з'я - вив-ся на світ

7 E7 Am G7

Musical notation for measures 6-7. Chords: E7, Am, G7. Lyric: ко-ли схо-ди-ло сон-це. Ти з'я - вив-ся на світ

10 C A7

Musical notation for measures 8-9. Chords: C, A7. Lyric: у пе-люст-ках зо - рі. І спі - ва-ли по-ля,

13 Dm

Musical notation for measures 10-12. Chord: Dm. Lyric: що я ма - ю вже си - на, і зті -

15 Am Dm6 E7

Musical notation for measures 12-14. Chords: Am, Dm6, E7. Lyric: є - ї по-ри не на-ле-жу со - бі.

18 3 Gm6 A7

Musical notation for measures 15-17. Chords: Gm6, A7. Lyric: Скіль - ки б то - бі ро - ків не ми - ну - ло,

20 Dm Fm

Musical notation for measures 18-19. Chords: Dm, Fm. Lyric: син - ку, скіль-ки би у річ - ці не спли-ло во -

22 C A7 Dm E7

Musical notation for measures 20-21. Chords: C, A7, Dm, E7. Lyric: ди, - у мо - є - му сер - ці ти завж-ди ди -

24 F Dm6 Am E7

Musical notation for measures 22-23. Chords: F, Dm6, Am, E7. Lyric: ти - на, і для ме - не бу - деш не - ю на-завж -

26 1. Am 2. Am A7

Musical notation for measures 24-25. Chords: Am, Am, A7. Lyric: ди. Я пле - // -ті. У мо - є - му

28 Dm E7 F Dm6

Musical notation for measures 26-27. Chords: Dm, E7, F, Dm6. Lyric: сер - ці ти завж-ди ди - ти - на, і для ме - не

30 Am E7 Am

Musical notation for measures 28-29. Chords: Am, E7, Am. Lyric: не - ю бу-деш на-завж - ди.

Моя стежина (сл. А.Малишка, муз. П.Майбороди).

Помірно, з почуттям

Чо-му, ска - за - ти, йсам не зна-ю, жи-ве у сер-ці стіль-ки

літ о-та сте - жи-навна-шім кра - ю, од-ним од - на

бі-ля во - ріт. О-та сте - жи - на у на-шім кра - ю,

од-ним од - на, од-ним од - на бі-ля во - ріт. Де ти, мо - я сте-

жи - но, де ти, мо - я сте - жи - но, о-та сте-

жи-наврід-нім кра-ю од-ним од - на, од-ним од - на бі-ля во - ріт.

До - ща - ми ріт. Од-ним од -

на бі-ля во - ріт.

ПІСНЯ ПРО МАТІР

вірші Б. Олійника

Andante non troppo

The piano introduction is in 4/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of two measures. The right hand features a melodic line with eighth and sixteenth notes, while the left hand provides a steady bass line with quarter notes. The dynamic marking is *mf*.

3 *Solo*
mf
Ма - мо, ве - чір до - го - ря, ви - гля - да те - бе ро -

Вок. анс. *tr*
А...

This system contains the first line of the song. It includes a vocal line starting at measure 3, a piano accompaniment, and a vocal answer. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern to the introduction. The dynamic marking is *mf*.

6
са, тіль - ки ти не - мов зо - ря, да - ле - ні - сш в не - бе -

Solo

This system contains the second line of the song. It includes a vocal line starting at measure 6, a piano accompaniment, and a *Solo* section for the piano. The piano accompaniment continues with a similar rhythmic pattern. The dynamic marking is *Solo*.

Чорнобривці (сл. М. Сингаївського, муз. В. Верменича)

Andante non troppo

mf legato

rit. *a tempo*

Чор - ноб - рив - ців
Чер - ноб - ров - цы

rit. *a tempo*

на - сі - я - ла ма - ти у мо - їм світан - ко - вім краю
мать мо - я рас - ти - ла, що - бы ра - довать н - ми людей,

The image shows a page of a musical score for the song 'Chornobryvtsi'. It consists of three systems of music. The first system is a piano introduction in G minor, marked 'Andante non troppo' and 'mf legato', featuring several triplet figures in both the treble and bass staves. The second system begins with a vocal line in G minor, marked 'rit.' and 'a tempo', with the lyrics 'Чор - ноб - рив - ців / Чер - ноб - ров - цы'. Below the vocal line is the piano accompaniment, which includes triplet figures and is also marked 'rit.' and 'a tempo'. The third system continues the vocal line with the lyrics 'на - сі - я - ла ма - ти у мо - їм світан - ко - вім краю / мать мо - я рас - ти - ла, що - бы ра - довать н - ми людей,' and is accompanied by the piano accompaniment. The score is written in G minor (three flats) and 3/4 time.

та й навчи_ ла веснянки співа_ ти про кві_ ту_ чу на_
 и ме_ ня вес_ нянки петь учи_ ла о цве_ ту_ шей на_

_ ді_ ю сво_ ю. Як на ті чорнобровці погля_ ну, ба_ чу
 _ деж_ де сво_ ей. Как на те чернобровцы я гля_ ну, я те_

_ ма_ тір старень_ ку. Бачу руки тво_ ї, мо_ я ма_ мо, тво_ ю
 _ бя вспо_ ми_ на_ ю. Вижу руки тво_ и, мо_ я ма_ ма, слышу

1.2

лас_ку я чу_ю, ріднень_ка.
нежнийтвойголос,родна_я.

1.2

rit. *acceler.*

Ма_мо, нень_ка
До_ро_га_я

rit. *acceler.*

a tempo

рід_на мо_я.
ма_ма мо_я.

a tempo